

Att undervisa ungdomarna i tron

Nyligen talade Benedikt XVI i San Giovanni di Laterano-basilikan, Roms domkyrka, i ämnet ”Trosglädjen och utbildningen av de nya generationerna”.

2006-06-11

I sitt tal sade påven att ”det är en stor och viktig uppgift att utbilda de nya generationerna så att de kommer till den tro som hela den kristna gemenskapen är kallad till. Eftersom

det är en särskilt svår sak, är det mera viktigt än någonsin”.

"Förvissningen om att vi är älskade av Gud och glädjen över detta måste få konkret och påtagligt uttryck inom var och en av oss, och alldeles särskilt hos den unga generationen som just håller på att träda in i trons värld."

Den helige Fadern hänvisade till hur viktigt det är att den unga generationen känner att kyrkan "är som en skara vänner som man verkligen kan förlita sig på. Den är nära den unga människan i alla livets ögonblick och vid alla tillfällen. (...) Den överger oss aldrig, inte ens i dödsögonblicket för den kommer ju med löftet om evighet".

De unga och tonåringarna, fortsatte han, "måste befrias från den förutfattade meningen att kristendomen sätter hinder i vägen för glädjen som vi finner när vi

älskar någon. Det sägs att kyrkan genom sina påbud och förbud hindrar mannen och kvinnan att helt njuta av lyckan som de finner i sin ömsesidiga kärlek. (...) De tio Guds bud är inte en rad "nej", utan de är ett jublande "ja" till kärleken och till livet. Den mänskliga kärleken behöver renas, mogna och gå utöver sig själv, för att bli helt och fullt värdig människan, för att bli till sann och varaktig glädje, så att den kan svara mot kravet på att vara i evighet som den innehåller och som den inte kan förneka utan att förråda sig själv. Detta är anledningen till att kärleken mellan man och kvinna bara kan helt och fullt förverkligas inom äktenskapet".

Benedikt XVI underströk att sanningen "bör finnas i grunden av allt som vi gör". Tron gör att "vi tar emot och accepterar denna sanning som vi dock inte kan förstå ända tills slutet av våra liv och som våra

sinnen inte kan ta till sig. (...) Tron gör att vi kan förstå lite grann av det stora mysterium som våra liv är och att vi i Gud kan finna den slutgiltiga meningen med vår existens”.

En annan dimension i tron, fortsatte påven, ”är att lita på en person, och inte vilken person som helst, utan på Jesus Kristus”, han som ”fyller våra hjärtan, utvidgar dem och uppfyller dem med glädje. Han leder vår intelligens mot nya utforskade horisonter, ger vår frihet dess slutgiltiga referenspunkt genom att befria den från egoismens ångest och genom att göra så att den blir i stånd att känna äkta glädje”.

Sedan talade han om vetenskapens alla landvinningar och sade att ”ofta framställs dessa som om de vore motsatta trons uttalanden, att de vållar förvirring och gör det svårare att acceptera trons sanningar”.

”Dialogen mellan tro och förnuft, ger

om den sker i tillit och på ett strikt sätt, möjligheten att på ett verksamt och övertygande sätt varsebli Gudstrons förnuftiga karaktär. Det är inte tron på en Gud vilken som helst, utan på den Gud som visade sig i Jesus Kristus och kan dessutom visa att det är i just denne Jesus Kristus som vi finner uppfyllandet av alla äkta mänskliga strävanden".

Det är viktigt att kyrkan framhåller att det förutom troserfarenheten "existerar en privilegierad sfär där mötet med Gud sker mera direkt (...): och det är bönen", när han sade detta bad påven på samma gång Roms kyrka och särskilt ordensfolket att de skulle vara "trägna i bön" och "tillbe Kristus som lever i eukaristin, och hela tiden växa till i kärlek för Honom, som är vår bror och sanne vän, Kyrkans brudgum och den trofaste och barmhärtige Guden som älskade oss innan vi älskade Honom. På så sätt kommer ungdomarna att

vara förberedda och mottagliga att lyssna på hur Han kallar oss och förstå om han vill ha oss helt för sig, till ett liv i prästens tjänst eller till ett liv som styrs av klostrets lagar”. .

Han fortsatte genom att säga att allteftersom vi låter Kristus bli vår näring och som vi förälskar oss i Honom, kommer vi att tjäna oss uppmanade att även till andra föra det vi själva fått lära oss och som är trons glädje. Detta är särskilt viktigt när vi erfar att man i olika delar av världen underligt nog har glömt Gud. Något som vi upplever också på sätt och vis även här i Rom”.

Vatican Information Service